

PROJEKT ROZPORZĄDZENIA W SPRAWIE REDUKCJI EMISJI GAZÓW CIEPLARNIANYCH PRZEZ STATKI SEKTORA AKWAKULTURY

Ustanowiony przez Norweski Urząd Morski w dniu DD miesiąc 20RR r. na podstawie ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. nr 9 dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony statków (ustawa o bezpieczeństwie i ochronie statków) art. 2, 3, 6, 13, 31, 32, 33, 34, 35, 37, 38, 41, 43 i 44, por. decyzja delegowana z dnia 16 lutego 2007 r. nr 171, decyzja delegowana z dnia 31 maja 2007 r. nr 590 i decyzja delegowana z dnia 29 czerwca 2007 r. nr 849.

Sekcja 1 Cel

Celem tego rozporządzenia jest ograniczenie emisji gazów cieplarnianych ze statków prowadzących działalność w sektorze akwakultury poprzez wprowadzenie wymogu przyspieszonego wdrażania technologii niskoemisyjnych i bezemisyjnych.

Sekcja 2 Zakres stosowania

Rozporządzenie ma zastosowanie do statków roboczych i pasażerskich o długości całkowitej poniżej 24 metrów eksploatowanych w związku z sektorem akwakultury na norweskich wodach terytorialnych.

„Eksploatacja w związku z sektorem akwakultury” oznacza:

- a. transport personelu do i z instalacji akwakultury;
- b. transport sprzętu lub materiałów do i z instalacji akwakultury;
- c. wykonywanie czynności serwisowych i konserwacyjnych na instalacjach akwakultury; oraz
- d. funkcje pomocnicze związane z eksploatacją instalacji akwakultury.

Sekcja 3 Wymóg ograniczenia emisji gazów cieplarnianych

Co najmniej 90 procent całkowitej energii zużywanej przez statek w ciągu roku kalendarzowego powinno pochodzić ze źródeł energii, które nie powodują bezpośredniej emisji dwutlenku węgla (CO₂) lub metanu (CH₄).

Jeżeli do spełnienia wymogu określonego w ustępie pierwszym wykorzystuje się energię elektryczną, energia ta powinna pochodzić z sieci publicznej lub innego źródła energii o zerowej emisji.

Paliwa, które powodują bezpośrednią emisję gazów cieplarnianych, mogą być wykorzystywane wyłącznie w zakresie niezbędnym do uruchomienia źródeł energii, o których mowa w ustępie pierwszym.

Jeżeli podczas wykorzystywania źródeł energii, o których mowa w ustępie pierwszym i drugim, powstaje podtlenek azotu (N₂O), statek powinien stosować najlepszą dostępną technologię w celu ograniczenia takich emisji.

Jeżeli źródłem energii wykorzystywanym do spełnienia wymogów określonych w ustępie pierwszym jest paliwo odnawialne pochodzenia niebiologicznego, zgodnie z definicją zawartą w art. 2 ust. 36 dyrektywy (UE) 2018/2001, zmienionej rozporządzeniem (UE) 2022/759, źródło energii musi spełniać wymogi dotyczące redukcji emisji gazów cieplarnianych określone w art. 25 ust. 2 tej samej dyrektywy, obliczone zgodnie z metodologią opisaną w rozporządzeniach (UE) 2023/1184 i 2023/1185.

Jeżeli źródłem energii wykorzystywanym do spełnienia wymogów określonych w ustępie pierwszym jest paliwo na bazie wodoru niskoemisyjnego, paliwo musi być zgodne z definicją zawartą w art. 2 ust. 13 dyrektywy (UE) 2024/1788.

Statki o długości całkowitej poniżej 15 metrów zbudowane po [wejściu w życie rozporządzenia] muszą spełniać wymogi od dnia [1 stycznia 2028 r.]

Statki o długości całkowitej poniżej 15 metrów zbudowane przed [wejściem w życie rozporządzenia] muszą spełniać wymogi od dnia [1 stycznia 2035 r.]/[1 stycznia 2040 r.]

Statki o długości całkowitej poniżej 24 metrów zbudowane po [wejściu w życie rozporządzenia] muszą spełniać wymogi od dnia [1 stycznia 2030 r.]

Statki o długości całkowitej poniżej 24 metrów zbudowane przed [wejściem w życie rozporządzenia] muszą spełniać wymogi od dnia [1 stycznia 2040 r.]

Sekcja 4 Sprawozdawczość

Do dnia 1 marca każdego roku przedsiębiorstwo składa Norweskiemu Urzędowi Morskiemu sprawozdanie dotyczące zgodności z wymogami określonymi w sekcji 3 za poprzedni rok kalendarzowy. Na żądanie przedsiębiorstwo przedstawia dokumentację potwierdzającą zgodność z wymogami, taką jak zestawienie godzin pracy statku i rejestry zużycia paliwa.

Przedsiębiorstwo dokumentuje zgodność z wymogami dotyczącymi gazów cieplarnianych w odniesieniu do paliw za pośrednictwem dobrowolnego systemu zatwierdzonego przez Komisję Europejską lub systemu krajowego, jak opisano w art. 30 ust. 5 i 6 dyrektywy (UE) 2018/2001, ostatnio zmienionej rozporządzeniem (UE) 2022/759.

Sekcja 5 Zwolnienia

Norweski Urząd Morski może, na podstawie pisemnego wniosku, udzielić zwolnienia z wymogu określonego w sekcji 3, jeżeli wykazano, co następuje:

- a. brak dostępu do niezbędnej infrastruktury ładowania;
- b. brak możliwości ustanowienia lub uzyskania dostępu do niezbędnej infrastruktury ładowania;
- c. jakie rozwiązania alternatywne w zakresie ustanowienia lub uzyskania dostępu do infrastruktury ładowania zostały wypróbowane i dlaczego nie można ich wdrożyć; oraz
- d. plan ustanowienia lub uzyskania dostępu do niezbędnej infrastruktury ładowania.

Zwolnienie może zostać przyznane jednorazowo pojedynczemu statkowi na okres nieprzekraczający trzech lat.

Norweski Urząd Morski może również udzielić zwolnienia z wymogu określonego w sekcji 3 w innych wyjątkowych okolicznościach.

Sekcja 6 Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu DD miesiąc RRRR r.